

INTRODUCERE

Cercetătorul evoluției duhovnicești a elenismului ortodox se oprește cu evlavie înaintea chipurilor pustnicești ale unor părinți duhovnicești trăitori în vremea noastră. Fără să greșească i-ar putea socoti sihaștri contemporani sau ultimii descendenți ai renașterii filocalice în țara noastră.

Acești părinți, înzestrați cu darul povățuirii duhovnicești, au adoptat morala ascetică și cugetarea isihastă a părinților filocalici, continuându-și lucrarea pedagogică și călăuzitoare pînă în zilele noastre. Toți aceștia au devenit părinții duhovnicești contemporani ai tinerilor și sfătuitoarii familiilor din Grecia de astăzi, continuînd astfel tradiția ortodoxă a paternității duhovnicești.

Amintirea sfințelor lor vieți va lucra veșnic în conștiința noastră, în chip mîngîietor și tămăduitor. Veșnic vom păstra vii în amintire chipurile unor Bătrîni precum Amfilohie Makris, Filothei Zervakos, Paisie Aghioritul, Sofronie din Essex, Epifanie Theodoropoulos, Iacov Tsalikis și Porfirie Bairaktaris. Cuvîntul lor de învățatu-

ră va rămîne viu în conștiința noastră, ca un testament pedagogic, dar și ca un îndrumar de viață.

În această carte vom înfățișa personalitatea luminoasă a Cuviosului Bătrîn Porfirie Bairaktaris, părinte duhovnicesc plin de discernămînt, un părinte al iubirii, al smereniei și al ascultării. În mod deosebit părintele i-a iubit pe cei care, în luptele pe care le duc, rămîn de obicei „nemîngîiați”, pe oamenii îndurerăți și mîhniți și, mai ales, pe părinții care își duc crucea, pășind în viață cu duhul bărbătesc al răbdării și al așteptării, călăuziți fiind de un sentiment interior „*de milosîrdie*”.

Bătrînul Porfirie a fost părintele duhovnicesc al tinerilor și sfătuitoarea familiilor într-o vreme care, așa cum vom vedea, excelează, conform specialiștilor, prin caracterul său antipedagogic și patologic. Părintele Porfirie a fost un om ce a trăit în spațiul minunii, exprimîndu-se prin „nebulia întru Hristos”.

Prin această lucrare a noastră nu încercăm să adăugăm prisoselnice podoabe sfintei personalități a cuviosului Bătrîn. De altminteri, cele ce grăiesc prin ele însele nu au trebuință de dovezi. Valoarea sfințeniei este ca valoarea unei bancnote, înscrisă chiar pe fața hîrtiei.

Dimpotrivă, prin această carte încercăm doar să aducem în suflete o smerită stare de slavoslovie a lui Dumnezeu și de rugăciune.

Povestind întîmplări din sfînta viață a Bătrînului Porfirie, aruncăm o lumină asupra sufletului său iubitor și dragăstos și înfățișăm bunăvoința sa părintească, pen-

tru a încerca și noi la rîndu-ne să urmăm, plini de rîvnă,
învățătura cea plină de iubire pentru Dumnezeu.

Gh. S. K.

*Atena, 15 august 1996,
Adormirea Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu*

